

říjnový p o s e l

2018-XIX. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko!

Dobrořeč má duše Hospodinu, celé nitro mé jeho svatému jménu! Dobrořeč má duše Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodiní!

Žalm 103, 1–2

Milí bratři, milé sestry,

asi málokdo z nás by popíral, že je na místě být Bohu vděčný. Tolik nám toho dal a dává! K tomu všichni jistě alespoň slovy přitakáme. Jenže žalmista si nemyslí, že vděčnost spočívá v lidských ústech. On řekne: Dobrořeč má duše, dobrořeč celé mé nitro. On mluví ke svému nitru, ke své duši. Pravé dobrořečení, pravá vděčnost tryská z lidského nitra, z duše, ze srdce. Tam je ten pramen, ten zdroj...

Možná se nám zdá náš život příliš obyčejný. Možná si řekneme, že si toho v životě zas tolik nedopřáváme. Jistě – netrpíme hladem ani zimou, máme si co obléci. Máme práci. Ale zase ani všichni nelétáme na dovolenou na Kanárské ostrovy ani nespravujeme několik nemovitostí. Jsou přece mnozí, kteří tohle vše mají, ale žádná vděčnost při nich není, ba dokonce chtějí ještě víc!

Ale bratři a sestry, to je přece ta pravá vděčnost, která spočívá v tom, že se nedostavuje až v prokazatelném nadbytku, ale v tom, že se člověk dovede těšit a radovat, i když má méně. A mít méně neznamená přece mít nedostatek. Pravá vděčnost je v tom, že se raduji z toho, co mám a nemusím být

mrzutý z toho, nač nedosáhnou. A mám-li přece jen víc nežli jiní, co mi brání ve štědrosti? Co mi brání v možnosti rozdávat potřebným, kterých bude vždy dost, co mi brání v tom, abych i takto myslel na svůj sbor?

Dobrořeč tedy má duše, je zač. Ale pak taky žalmista připomene – nezapomínej. Nezapomínej na žádné Hospodinovo dobrodiní! Zapomínáme. Mnoho dobrého přijímáme samozřejmě bez toho, že bychom si uvědomili, kdo je dárce. Jde mnohdy o zdánlivé maličkosti. Třeba že se mi povedlo vyřešit nějaký závažný problém. Že jsem dostal ve škole dobrou známku. Nebo třeba že konečně přišel dlouho očekávaný řemeslník. I za maličkosti máme děkovat. Vždyť sami někdy říkáme, že se z nich skládá život.

Nastupující podzim je vždy časem zvláštní vděčnosti, kterou Pánu Bohu projevujeme. Srdcem, činy a jistě taky slovem, ba zpěvem. Dává nám mnohé dary, jednak ty, které jsou naprosto podstatné pro náš život, stejně jako i ty, které jej dále zkrášlují a ozdobují. Nepropásněme tento čas, čas dobrořečení a díkuvzdání...

Váš Jan Lukáš, farář

Milí čtenáři Posla!

Prožíváme každý po svém sté výročí naší církve, organizujeme k této příležitosti výjimečná setkání - třeba to naše v rozáriu, které si připomeneme na jiném místě tohoto čísla, nebo to celocírkevní v Pardubicích, které proběhne zhruba v době, v níž bratr Mirek Ryšavý obětavě každý měsíc tiskne a sestavuje výtisky Posla. Pro mě osobně je toto připomínání si historie především podnětem k novému přemýšlení nad impulzy, které naše církve dává společnosti, v níž žijeme, do níž jsme byli postaveni. Poněkud paradoxně se mi tato otázka vrátila o víkend, kdy jsem šla s dětmi přes Dolní náměstí a už z dálky bylo slyšet hluk reproduktorů. Předvolební kampaň, říkala jsem si. Jenže jsme se přiblížili – a místo politických hesel všeho druhu jsme uslyšeli křik, že nás Ježíš miluje a že bez něj nemůžeme být opravdu šťastní a že peníze a bohatství nejsou všechno. Vzali jsme to zcela intuitivně velkým obloukem, jen abychom nemu-

seli být příliš blízko, nebo se, nedej přirodo, přímo s hulákajícím misionářem setkat. Vlastně jsme se docela báli. Agresivity, sebejistoty, sebestřednosti mluvčího. Ať, který nic podobného dosud nezažil, a z podivínů obecně má úzkosti, říkal: mami, ono je to všechno vlastně pravda, ale to se musí těm lidem trochu vysvětlit, ne? Nemohla jsem, než mu přitakat. A povídali jsme si o způsobech „věření“, jak tomu kdysi říkával bratr farář Nohavica. A o tom, jaký je ten náš. Vzpomněla jsem si s nadějí na rozbihající se kurzy Alfa – na to, že v jejich základech je otevřenost, nabídka, diskuse, společenství u společného stolu. Že přicházejí ti, kdo mají zájem o slovo Boží, kdo se ptají, hledají cestu, odpovědi. Důležité je lidi od Krista neodhánět, ale zvat je k němu. Třeba i to bude jedna z cest současné Českobratrské církve evangelické.

Jana Vrajová

Z bohoslužeb na začátku školního roku

3. 10. středa	19.00	kurz ALFA – 2. setkání	
5. 10. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	18.00	mládež a setkání VENITE	
6. 10. sobota	09.30	setkání kurátorů MSS	
7. 10. neděle	09.00	bohoslužby s večerí Páně – Děkčinnění	Pavel Pokorný
8. 10. pondělí	18.30	schůze staršovstva	
9. 10. úterý	18.00	biblická hodina	
10. 10. středa	19.00	kurz ALFA – 3. setkání	
11. 10. čtvrtek	09.15	Seniorklub	
	13.00	pobožnost v Diakonii D. Moravice	
12. 10. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	18.00	mládež	
14. 10. neděle	09.00	bohoslužby	Jan Lukáš
	13.00	bohoslužby DD Chválkovice	
	14.30	bohoslužby DD Hrubá Voda	
16. 10. úterý	18.00	biblická hodina	
	19.30	Sešlost u Jurečků	
17. 10. středa	19.00	kurz ALFA – 4. setkání	
19. 10. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	18.00	mládež	
21. 10. neděle	09.00	bohoslužby	Jana Hojná
23. 10. úterý	18.00	biblická hodina	
	19.30	Sešlost u Lukášů	
24. 10. středa	19.00	kurz ALFA – 5. setkání	
25. 10. čtvrtek	13.00	pobožnost v Diakonii D. Moravice	
	13.45	Seniorklub	
26. 10. pátek	18.00	mládež	
28. 10. neděle	09.00	bohoslužby	Zdeněk Halas
30. 10. úterý	18.00	biblická hodina	
31. 10. středa	19.00	kurz ALFA – 6. setkání	
2. 11. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	18.00	mládež	
4. 11. neděle	09.00	bohoslužby s večerí Páně	Jan Lukáš

- maminky s dětmi podle domluvy
- volejbal každou neděli v 18.00 hod.

Zpráva ze zářijové schůze staršovstva

Pobožností posloužil tentokrát bratr B. Gallat, základem jeho zamyšlení byl text ze Sk 10, 1–6.

Zápis z minulé schůze byl schválen bez připomínek.

1. Rozhovor se sestrou E. Čejkovou o pověření kantorkou a o její práci. E. Čejková absolvovala za podpory olomouckého sboru kurz církevní hudby a cítí význam práce církevního kantora ve sboru. Připravuje se nový zpěvník, bude potřeba sbor naučit celou řadu nových písní při přechodu na nový zpěvník; jako případná kantorka by sestra Čejková podporovala varhaníky, doprovazeče, vyhledávala další, podporovala hudební doprovodné skupiny. Byla domluvena schůzka 23. 9. po bohoslužbách se všemi, kdo se aktivně podílejí na hudebním doprovodu v našem sboru.

2. Ohlédnutí za uplynulým obdobím, zpráva faráře, PP:

Návštěva z Anglie – hosté ocenili celý pobyt. Jako jeden z vrcholných bodů programu hodnotili návštěvu Seniorklubu. Velmi kladně hodnotili všechny možnosti osobních setkání a rozhovorů s dalšími osobami ze sboru i mimo sbor. Návštěva měla spíš vzpomínkový charakter, nemluvili jsme o možnosti navázání nových aktivit na minulé aktivity.

3. Harmonogram říjen 2018

Neděle 7. 10. bohoslužby Díkčinění s vysluhováním svatě Večeře Páně. Po bohoslužbách je navrženo ještě uspořádat setkání po krátké přestávce na kávu k besedě v kostele.

4. Projednání změn CZ a návrhy na volby funkcionářů dle seniorátní návratky. Možnost užití účelových prostředků na jiný účel

jen se svolením příslušného shromáždění (v současnosti musí schválit nadřízený orgán). Staršovstvo návrh změny schvaluje.

Postavení dozorčí rady Diakonie ČCE (jmenování a odvolávání členů) – návrh změny staršovstvo schvaluje.

Seznam delegátů sboru na konvent: J. Matějka, A. Gabrielová, J. Vrajová, D. Konečná, náhr. V. Schnaubeltova, T. Hromádka (?).

5. Žádosti o granty – informace o schůzce a stavu žádostí – minulý týden proběhlo školení, k dispozici jsou 2 granty, musí být zpracované do 1. 10. 2018 (navrhujeme jeden na ozvučení – zatím na 200 tis, druhý na nábytek v dolních sálech – zatím na 300 tis Kč). B. Gallat zajistil nabídky na ozvučení (mluvené slovo: 3 bezdrátové mikrofony, dětská vystoupení: speciální 4 mikrofony; potřebujeme závěsné/demontovatelné, kapela aktivními bednami nebo kombem), ovládnutí v zadních prostorách – rozpočet celkem na 150 tis. B. Gallat prověří změnu na bezdrátové ovládnutí, tak, aby mixážní pult nezabíral prostor lavic. Chceme zajistit i možnost kvalitního přenosu zvuku do spodních sálů.

6. Rekonstrukce dolních sálů – na setkání s B. Veselou chodí velmi málo lidí. Prosíme, zajímejte se o tyto věci, ať nedojde k neshodám či zklamání očekávání. Jedná se o prostor, v němž by mělo být dobře nám všem.

7. Příprava organizace bohoslužeb v rozáriu.

8. Prodloužení místa PP – staršovstvo souhlasí. J. Matějka zašle žádost.

9. Smlouva sboru se střediskem Diakonie Rýmařov – doplňující dohodu zajistí N. Batlová (společně s L. Vrajem).

10. Hospodaření sboru: informace jsou k dispozici u bratra pokladníka.

Staršovstvo souhlasí, abychom letos odeslali 200 000,- Kč na umazání dluhu JJ.

Staršovstvo zakončilo svou schůzi písní 700 z EZ – *Pane Bože všemohoucí* v 22:30.

Dle zápisu Evy Palové Dostálové pro Posla zpracovala Jana Vrajová

Narozeniny v říjnu

- 3. 10. Lenka Brtníková
- 11. 10. Pavel Janošík
- 14. 10. Naděžda Sedláčková
- 18. 10. Šimon Bláha
- 19. 10. Eliška Nováková

- 22. 10. Jarmila Hanáková
- 23. 10. Barbora Koblihová
- 24. 10. Eva Kaštovská
- 24. 10. Jarmila Kalová
- 28. 10. Jan Bartušek

Svatby

Oddáni byli:

22. 9. Lucie Danisová a Miroslav Čechák

Pokřtěn byl

23. 9. Tomáš Řezníček

V neděli 2. září 2018 slavila Diakonie ČCE, středisko Rýmařov, čtvrtstoletí trvání.

Před bohoslužbami vystoupila ředitelka rýmařovského střediska Marcela Staňková, která shrnula průběh posledních pěti let a seznámila přítomné se službami, které rýmařovské středisko Diakonie ČCE poskytuje.

„Všichni, kdo jste sem dnes přijeli, jste se střediskem nějak spjati a my si velmi vážíme vaši podpory a spolupráce, které se nám od vás dostává. Jsme proto velice rádi, že čtvrtstoletí naší činnosti můžeme oslavit společně s vámi. A to vše jen díky energii a elánu všech zaměstnanců a dobrovolníků střediska, díky modlitbám a pomoci bratrů a sester ze spolupracujícího Farního sboru ČCE v Olomouci, díky Ministerstvu práce a sociálních věcí, Ministerstvu vnitra, Moravskoslezskému kraji, štědrosti sponzorů, pochopení zastupitelstev a vedení měst a obcí, kde poskytujeme své služby, díky spolupracujícím lékařům a zdravotnickým pojišťovnám, zkrátka díky součinnosti mnoha lidí dobré vůle a díky setrvalé Boží přízni,“ zaznělo v úvodu z úst Marcely Staňkové.

Dan Žárský, ředitel vsetínského diakonie a patron střediska Rýmařov, kázal na text:

„Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne“. J 14,6

Po obědě v kavárně Buřinka byla možnost prohlédnout si všechny služby střediska a na závěr celodenního programu byl pro pozvané hosty i rýmařovskou veřejnost připraven koncert Spirituál kvintetu v kapli V Lipkách.

Náš sbor byl zastoupen také, především členy dozorčí rady střediska a potěšila nás také přítomnost rodiny Jana Slámy. Slámo-

vi bydleli v Rýmařově 15 let a přijeli do Rýmařova na celý víkend, aby vzpomínali a navštívili některé členy rýmařovského sboru.

Přejeme Diakonii Rýmařov, aby i nadále sloužila dobře svému okolí a přinášela lidem pomoc s přístupem, jehož podstatou je láska k bližnímu.

Noemi Batlová

Jak Hospodin vede svůj lid dějinami

V sobotu 15. 9. po koncertě trubačů po krátké přestávce bratr farář Jan Lukáš srdečně přivítal vzácného hosta prof. ThDr. Martina Prudkého, předního odborníka na starý zákon z Evangelické fakulty Univerzity Karlovy.

Pan profesor nejdříve poděkoval za pozvání do olomouckého sboru, kde před 100 lety byl prvním farářem jeho vzdálený příbuzný br. farář František Prudký. Ve své přednášce „Jak Hospodin vede svůj lid dějinami – inspirace a provokace starozákonních textů“

poukazoval na rozličné způsoby, jakými nás Hospodin oslovuje. Poutavým hlasem nás provázel jednotlivými příběhy Starého zákona, odkazoval však také do Nového zákona i na naši aktuální situaci. Dokázal by nám zajímavě vyprávět ještě dlouho, ale dodržel vymezený čas, a dal prostor i několika dotazům zvědavých bratrů. Přednáška se mi moc líbila, byla to vzácná příležitost nahlédnout na biblické slovo zase z nových úhlů.

Adéla Gabrielová

Consonare mělo hosty z Německa

O víkendu 14.–16. 9. se u nás v kostele konalo setkání trubačů olomouckého Consonare a pozounového sboru ze Sulzbach-Rosenbergu. Před rokem jsme byli pozváni k nim a byli bohatě pohoštěni, a proto jsme se rozhodli, že jim návštěvu chceme oplatit. Naši němečtí přátelé přijeli v pátek odpoledne do Příkaz, kde byli ubytováni a večer po procházce následovala první společná večeře (od Jílkových a Batlových) a zkuš-

ka. V sobotu jsme obdivovali krásy Olomouce a odpoledne se u nás v kostele konal koncert a další společná večeře, kterou jsme při-

pravili (děkuji mamce, tatškovi a Kriegům). Užili jsme si velmi příjemný večer i přes menší i větší nepřesnosti v němčině.

V neděli akce vyvrcholila bohoslužbami v rozáriu na počest výročí naší církve. Jsme velice vděční, že nám vyšlo počasí a hlavně, že máme ve sboru bratry a sestry, kteří tak ochotně pomáhali při organizaci. Pak nás čekal ještě závěrečný oběd, který připravili Kovářovi a Bláhovi.

Bylo to pro mě krásné zakončení prázdnin a doufám, že si to i naši němečtí přátelé užili a zase se brzy shledáme.

Miša Vrajová

Slavnostní bohoslužby k 100. výročí založení ČCE v rozáriu

Vskutku krásné nedělní ráno dne 16. září! Jakoby léto nemělo nikdy skončit. Že by milosrdné léto?

Příliš milosrdné letos není. Nás i přírodu trápí neutuchající vedro, déšť přichází jen sporadicky.

Přesto – tuto neděli prožíváme v letní nádheře bohoslužeb, konaných mimořádně v Ro-

zării Flory Olomouc. Tento den slavíme 100. výročí založení naší církve. Mimořádní jsou také hosté bohoslužeb – dechový soubor Consonare z německého sboru v Sulzbach-Rosenberg, který spolu s naším sborem Consonare zajistil hudební doprovod bohoslužeb.

Prvořadým hostem o této neděli však byl především bratr farář prof. ThDr. Martin Prudký z ETF UK Praha. Jeho kázání mělo jednoduchý název: Pán dějin – a jeho vláda. Základem dnešních bohoslužeb byly dva oddíly z Písma: jako čtení Matouš 13, 24-30, především však jako základ kázání oddíl z Gn 18, 16-33. V obou Písmo hovoří o Bohu, který vstupuje do našich dějin, do života lidí, do příběhu lidské pospolitosti. Biblické svědectví Starého i Nového zákona hovoří o Hospodinu, jenž není jen individuálním partnerem každého z nás, ale také Pánem a Soudcem každého člověka, svého lidu, a hlavně Pánem a Soudcem celého stvoření. Zazněly odpovědi na otázku, jak máme chápat biblickou myšlenku, že Hospodin je Pánem celé země i toho, co se na ní děje... Jak přínosná a povzbudivá zvěst do tohoto času, v němž potřebujeme slova naděje!

Laskavým slovem nás pozdravil i světící biskup Mons. Josef Hrdlička

Krásné kázání bratra faráře Prudkého stojí za to mít doma a znovu a znovu se k němu vracet... máme ho pro zájemce spolu s kázáními bratra faráře Lukáše k dispozici v tištěné podobě.

Nedělní škola se tentokrát odehrávala v prostředí parku. Spolu s br. farářem Prudkým při službách Božích sloužil i náš br. farář Jan Lukáš.

Bratři hudebníci doprovázeli naše zpívání ze zpěvníků, ovšem zahráli nám také společně krásnou skladbu. Obdivuhodné, příliš času na společný nácvik neměli! Děkujeme!

Po skončení bohoslužeb byl čas i na kávu a čaj a drobné občerstvení, připravené sestrami našeho sboru. Byl také čas na společné povídání, a kdo umí německy, mohl se od našich německých hostů leccos dozvědět o životě v jejich sboru.

Program našich milých hostů ovšem zahájila už v sobotu přednáška v našem kostele. Br. farář Prudký od 18 hodin hovořil na téma Jak Hospodin vede svůj lid dějinami – inspirace a provokace starozákonních textů. Před přednáškou v 17 hodin se konalo vystoupení našich německých hostů – dechového souboru Consonare sboru v Sulzbach-Rosenberg.

Krásné dny! Věříme, že se společně ještě někdy takto setkáme, třeba v Sulzbachu-Rosenbergu v Německu!

iv

Sevřel jsi mě zezadu i zředu, svou dlaň jsi položil na mě.

Ž 139.5

Milí kamarádi,

přeji vám všechno nejlepší do nové práce, do učení, sportování, běhání i odpočinku! Dobré kamarády, hodné učitele i rodiče, ale hlavně bych vám přála Boží ochranu, radost a pokoj – i to, co nám chce říct žalmista. Možná jste někdy dostali špatnou známku, blížil se konec školního roku a někdo vám položí ruku na rameno se slovy: „Ještě to není ztraceno, zítra to napraviš.“ Je to možné? Smíme spoléhat na Boží slovo? Ne, nechci vás naučit lajdačit, abyste si řekli: Pán Bůh to za mě vyřeší, ale naučit se na něj spoléhat, i když se připravuji a učím. To není rada jen pro školáky, ale i já a my starší si máme Boží slovo uvědomovat. Čteme:

„Zezadu i zředu obklíčils mne a vložils na mne ruku svou.“ My staří jsme dostali za úkol říkat, že to platí i TOBĚ: Smíš se celý cítit být chráněn Boží pravicí, i TEBE má Pán Bůh rád, přines mu prostě svoji nouzi a chybu a poznáš, že On je nejdobrotivější, nejlaskavější Otec a chce ti pomáhat. Smíme mu ve víře přinést své trable.

Jaké nosíš představy o svém nebeském Otci? Znáš ho? Víš, kdo on je, co ti zaslíbil? Spolehej na něj a zpívej: Má Pán Ježíš má mě rád ...

*Požehnání do nového školního roku
vyprošuje teta Eva*

Když člověk naslouchá – Bůh mluví

Když člověk poslouchá – Bůh jedná

Když se mění člověk – mění se i národ

Dr. Breuchman

Otče můj, miluješ mne a myslíš stále na mne.

Otče můj, vyslyšíš moji modlitbu ve jménu Ježíše.

Otče můj, odpustíš mi, ve jménu Ježíše.

Otče můj, vedeš všechny moje cesty k překrásnému cíli.

Otče můj, staráš se o mne.

Otče můj, nemůžeš své dítě nechat upadnout.

Otče můj, nenecháš mne pokoušet víc, než unesu.

Otče můj, máš východisko pro moji nouzi.

Otče můj, jsi s to změnit každou moji obtíž, nic Ti není nemožné.

Otče můj, tvé Údery jsou vždy jen z lásky.

Otče můj, Ty jsi Bůh, který činí zázrak až podnes

Hledej toto místo u srdce tvého nebeského Otce vždy a stále, pak poznáš Boha Otce, jak o NĚm smýšlíš a Jemu důvěřuješ.

Matka Basilea

Telford se vrací

S Telfordskými, kteří už v Telfordu nejsou, důchod je zavedl do severního Walesu, ale vzpomínky, dávná přátelství a vědomí, že doba ekumenického partnerství Telford – Olomouc nebyla bezvýznamná, je minulý týden přivedl do Olomouce.

Telford byl novým městem, stavělo se na „zeleném“, tedy na několika utlumených hornických vesnicích, a tak od počátku tam církve pracovaly spolu, dokonce např. dvě denominace stavěly společně jeden kostel. Z jejich zkušenosti jsme pochopili, jak se dá ekumena dělat. Ale i u nás, obzvláště mezi mladými, doznívala doba minulého režimu, kdy církve v lecčems držely více pohromadě, protože je spojoval „společný nepřítel“. A tak při setkání duchovních z obou zemí včetně katolíků, které se nám podařilo uspořádat, řekla tehdy o dvacet let mladší Jana Vrajová: „My nemusíme o ekumeně mluvit, my ekumenu žijeme.“

A tak se sem minulý týden vrátil tehdejší „youth chaplin“, pastor pro mladé, Colin Foreman se svou manželkou Ruth, ke kterým se přidala i Sheila, která to zde chtěla poznat. A jak jsme zvyklí z našich anglických English campů, ubytovali jsme je v rodinách. Není to úplně jednoduché, ale má to velké výhody – i po náročném denním programu je možno posedět a v klidu probírat současnou

situaci, minulost, práci ve sboru, rodinné starosti i radosti.

Program byl dosti plný, člověk má strach, aby návštěva splnila jejich očekávání, a tak bych ráda poděkovala všem, kdo k jejich programu přispěli. Především bratru faráři Janu Lukášovi, který s nimi strávil velkou část dne, nejen při dobrém obědě, ale i v rozhovoru o různých teologických otázkách.

Marta Palatý nezklame. Při vedení Senior klubu je nejen praktická, ale dovede program zarámovat do duchovního rámce. Ale i celý Senior klub udělal na Colina Foremana velký dojem. Několikrát opakoval, že skupina našich seniorů je nejméně inteligentnější skupina seniorů, s kterými se kdy v životě setkal.

Jana Vrajová měla výborný nápad ukázat jim muzeum Jana Amose Komenského v Přerově. Obdivovali i zvony z rodinné firmy Ditrichových z Brodku u Přerova.

V sobotu je pozvala Zuzka Kostrhonová z AC na Pohořany, kde se jim moc líbily

procházky krásnou přírodou i společné rozhovory.

Tradičně jsme navštívili i atelier mistra Ladislava Jalůvky, přítele našeho sboru, který mluví nejen o obrazech, ale zamýšlí se do hloubky nad nejrůznějšími otázkami.

I když nejen chlebem živ je člověk, bylo třeba hosty také nakrmit. Růženka Vrajová po výborném obědě vzpomínala nad albem fotografií na svou účast v první ekumenické skupině, která Telford navštívila. Na řadu přišlo i rodinné album „Babičko, povídej“ s fotografiemi početné rodiny Coufalovy a Vrajovy.

Grilování u Tichých z CB i u Palů bylo dobrou příležitostí nejen k ochutnání všelijakých dobrot, ale i ke klidnému rozhovoru mezi přáteli.

Takže díky všem. I Věře, jedné z organizátorek, za to, že obětavě jezdila trasu Olomouc – Bělkovice, kdykoli bylo potřeba.

A nakonec – leckdo se ptal, jestli má toto partnerství nějaké pokračování, jini zas řekli, že je škoda, že partnerství nepokračuje. Myslim, že to, že se sem někdo rád vrátí, a jak

řekl Colin, že je to pro ně další začátek poznávání, znamená, že partnerství mělo význam a že jeho odkaz pokračuje v jednotlivcích, kteří vědí, o co tehdy šlo.

Iva Marková

Střípky z dovolené

Už řadu let trávíme s manželem na začátku září dovolenou v lázních Luhačovice. I letos proběhla, také díky krásnému počasí, k naší velké spokojenosti. Protože jsme neměli v programu ani pitnou kúru, ani lázeňské procedury, převažovaly v něm vycházky krásnými lázeňskými partiemi, výlety do blízkého okolí a využití některých programových lázeňských nabídek. O tom ale psát nechci. Chtěla bych se podělit o několik neplánovaných zážitků - střípků z mozaiky dovolené, které se mi vryly do paměti a vedly k přemýšlení.

Střípek první – ekumenický:

Z prázdné vývěsky na sborovém domě ČCE Doubravka zjišťujeme, že se bohoslužby v neděli nekonají. Zúčastnili jsme se tedy ve stejných prostorech bohoslužeb Církve bratrské, při kterých byla vysluhována Večeře Páně. K ní byli pozváni všichni věřící, bez ohledu na církevní příslušnost. Zdánlivá samozřejmost. Pro mě ale silný zážitek. Jako mládežnice jsem se zúčastnila návštěvy brněnského sboru CB. Tehdy byla také vysluhována Večeře Páně. Naše evangelická skupina ale byla „přeskočena“. Bratři nás blíže neznali a neměli jistotu našeho znovuzrození. I když je to už víc jak 50 let, nedařilo se mně tuto „křivdu“ úplně vymazat z paměti. Teď jsem k tomu dostala příležitost a vděčně jsem se připojila k jednotě Kristem omilostněných hříšníků.

Na odpolední vycházce se zastavuji v malé kapličky na začátku lázeňské zóny. Její prostor osvětlují i prohřívají svíčky, které zde lidé zapalují. K dispozici je i „Modlitba při zapalování svíce.“ Ta moje je vyslovovaná

jen v duchu. Zvedám oči k obrazu žehnajícího Krista. Vůbec nepohoršuje mé protestantské srdce. Naopak, prožívám zvláštní chvíli vděčnosti a Boží blízkosti, jakoby násobenou modlitbami všech těch, kteří tu stojí přede mnou. Díky, Pane, za jednotu v různosti.

Střípek druhý – „roh hojnosti“:

Jako každé lázně, nabízejí i Luhačovice nejen lázeňskou léčebnou péči, ale i péči gastronomickou. Na každém kroku návštěvníka lákají zahrádky velkých i menších hotelů, restaurací a kaváren.

Jejich nabídka je opravdu lákavá. Odolat jejich nástrahám může jen můj léty vycvičený a dodržovaný dietní režim. Bez závlasti sleduji servírované slané i sladké lahůdky a spokojeně popiji svoji minerálku či čaj, doplněně broskvovým kompotem a piškoty z mé kabelky. Když pomáhám manželovi orientovat se v nabízených lahůdkách, zaráží mne jejich obrovský výběr. Někdy až 20 druhů kávy, exotická jména pohárů, 11 druhů speciálních limonád – s dužinou nebo kousky ovoce, s rakytníkem, zázvorem, červenou řepou s pomerančem, nebo byste raději aronii a višň, kořen pampelišky s lípou, ananas a kokos? Když vybíráme lázeňské oplatky, dozvídáme se, že se vyrábějí v 56 příchuťích! Kde se zastaví touha po výjimečnosti chuti motivovaná byznysem? Myslím na lidi s přidělem misky rýže na den nebo na ty, pro které je vzácností obyčejná, neochucená čistá voda. Ano, žijeme v bohaté zemi, nároky stoupají a trh se jim rád přizpůsobuje. Snad nebude třeba, aby nám nebeský Lékař musel v budoucnu naordinovat „dietní režim“.

Střípek třetí – zvláštní požehnání:

Jeden den nás v Luhačovicích navštívila moje ovdovělá bývalá kolegyně z práce. Objevili jsme volnou lavičku ve stínu a povídáme si. Najednou se na cestě objeví podivně gestikulující asi 10–12 letý chlapec, zjevně s nějakým na první pohled neodhadnutelným postižením. Blíží se k naší lavičce, mává rukama a jde přímo ke mně. Připravuji se na případnou obranu, protože nevím, co od něho mohu čekat. Najednou mně chlapec položí ruku na hlavu, jako při požehnání. „Já jsem dnes vozil paní učitelku“, říká trochu drsným hlasem. „To jsi šikovný“, pochválím ho a držím ho za ruku, i v tom horku studenou jako led. To už přichází jeho maminka s mladším, zdravým bratrem. „Moc se vám omlouvám, nezlobte se. Asi jste mu připomněla moji babičku, jeho prababičku. Jste jí hodně podobná. Už umřela – měl ji moc rád. Víte, že se říká, že každý má někde svého dvojníka.“ – „Vůbec se neomlouvejte, bylo to milé,“ říkám a dívám se za odcházejícími. Co se asi vybavilo chlapci při vzpomínce na babičku? Její požehnání? Nebo to byla jen bezděčná reakce a projev důvěry? Nevím, ale ten dotek dětské dlaně na mé hlavě mi připomněl, že i očekávaný útok se může změnit v požehnání.

Střípek čtvrtý – „Z malého semínka vyrostl strom košatý“:

Toto biblické přirovnání mě zaujalo při četbě informací ze života malé severočeské obce Kytlice, která se za Ústecký kraj probíjela do finále soutěže „Vesnice roku 2018“. Ta v Luhačovicích probíhala spolu se soutěží dětských folklorních souborů právě v době našeho pobytu a všech 13 soutěžících obcí na informačních panelech přibližovalo svou minulost i přítomnost.

V oddíle „obec a její zvyky“ Kytličtí uvádějí: „Začalo to na jedné smutné půlnoční mši v roce 1994, kdy tehdy sloužící jáhen pouze mluvil, a v kostele bylo jen 10 lidí. Jedna z účastnic se svoji dcerou mu navrhly, že se na příště naučí pár koled a on je doprovodí na kytaru. Oslovily pár kamarádů – a za rok už byl na kúru kytlického kostela obstojně velký sbor, složený z místních i Pražáků. Vedení sboru se ujala dr. Šťastná z České Kamenice. Později dostal sbor nabídku dlouholetého ochotníka Karla Krejčího z České Kamenice, aby nacvičil koncertní provedení jeho zhudebnění Hrubinovy básně Šahrazád. Během zkoušení padl návrh na provedení formou stínového divadla s živou hudbou a zpěvem. Představení mělo nečekaný úspěch a tak se zrodil Kytlický ochotnický spolek KOS. V současnosti v obci, která má 447 obyvatel, působí „velký“ soubor KOS, komorní soubor KOS, loutkové divadlo KLOS a chrámový sbor KCHS.“ Tolik údaje na panelu.

Kytlice se „Vesnicí roku 2018“ nestaly, v mojí pomyslné tabulce ale zvítězily. Jsou příkladem toho, co všechno může vyrůst z nápadu a iniciativy několika nadšenců, kteří dokáží strhnout ostatní. Věřím, že jejich dílo je neseno nejen lidským nadšením, ale i Božím požehnáním. Je povzbuzením a příkladem i pro umenšující se společenství křesťanů na venkově i ve městech. Vždyť Ježíšovo podobenství o košatém stromu, vyrostlém z nepatrného hořčičného semínka, platí stále.

Jana Hojná

Mládež

S novým školním rokem, plným akcí, které se rozběhly nebo se teprve budou rozbíhat, se začala opět scházet i naše mládež. První setkání jsme měli již první pátek v září, bylo to jen organizační střetnutí, ale právě takové je důležité. Společně jsme utvořili skupinky o dvou členech, ve kterých budeme v průběhu roku dělat programy (například téma – Štěstí; nebo s nějakou historicky významnou osobností; nebo něja-

kou písničkou; anebo si uděláme speciální mládež – to zajdeme na bowling či pozveme nějakého hosta). Takže nás čeká velmi nabitý školní rok, který jsme začali programem o štěstí – kdy jsme si říkali, co to vlastně to štěstí je, nebo jsme skládali každý svou koláž štěstí (věci, o kterých jsme si mysleli, že když je budeme mít, budeme šťastní).

Za mládež Zuzka Dostálová

Čtenáři Posla

Copak to dělají?
Jsou na mobilu?
Ne – na Poslu! :-)

V pondělí 3. září 2018 jsme byli pozváni na **Konzervatoř Evangelické akademie** ve Wurmově ulici na bohoslužby k zahájení nového školního roku.

Konzervatoř EA Olomouc

Srdečně zveme zájemce o studium i širokou veřejnost na

Den otevřených dveří

Bude **možno nahlédnout do všech výukových programů** včetně možné domluvy odborných konzultací s renomovanými pedagogy konzervatoře.

Den završíme koncertem, na kterém se můžete těšit na sólové výkony či komorní soubory konzervatoře.

www.konzervatorolomouc-kea.cz

úterý, 16. října 2018, 9.00 - 19.00 hod.
Konzervatoř EA, Wurmova 13, Olomouc

KONCERT

Konzervatoř Evangelické akademie, Wurmova 13, Olomouc, tel.: 585 208 583, email: koncert@konz.cz

Poděkování našemu sboru

Vážený bratře faráři, sestry a bratři, chtěli bychom ještě jednou poděkovat za vlídné přijetí ve Vašem sboru, za péči, úsilí a čas, které jste věnovali našim holandským přátelům a jejich doprovodu. Naším přátelům se u Vás velmi líbilo a zaujalo je ne-tradiční architektonické řešení sborových prostor. Jsme rádi, že mohli zažít vstřícnost a ochotu, která panuje mezi sbory naší církve. Pokud by se v budoucnu vyskytla potřeba využít podobným způsobem zázemí jimramovského sboru, velice rádi Vás uvítáme.

s upřímným pozdravem a vděčností
za staršovstvo jimramovského sboru
Ivo Háp, místokurátor

*Motto: Prastarý los každého člověka
je cesta úzká, nebo široká*

POUTNÍK

*Šel poutník krajinou
a hledal stále štěstí
hůl s touhou jedinou
on svíral ve své pěsti*

*Dalo mu mnoho snahy
přijmout ji – nemít trému
aby pak hříchů svahy
zdořoval bez problémů*

*Tu touhu měl ukrytou
hluboko v myšlení
a měl ji také vrytou
do svého svědomí*

*Na konci trnité cesty
poznal svou lidskou bídu
to byl ten základ štěstí
a nesmírného klidu*

*Životem procházel
po vlnách různé míry
štěstí pak nacházel
i v poznávání víry*

*Ta víra mu též dovolila
nalézt svůj poklad a štěstí
proto už nepustil se Boha
ze sevřené své pěsti*

Pavel Janošik

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Laco Švec, Amos Děkaník a Ivana Jenišťová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 9. 2018

Vyšlo: 30. 9. 2018

Uzávěrka příštího čísla: 15. 10. 2018

<http://www.olomouc.evangelnet.cz>

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangelnet.cz